

tipărească un volum cu cele mai reprezentative creații de artă populară din județ.

Ca un remarcabil succes al muzeografiei sibiene au fost socotite noile muzee sătești deschise la Avrig și Cîrțișoara.

Amindouă aceste obiective merită, prin frumusețea și bogăția colecțiilor (exceptionale, icoanele pe sticlă de la Cîrțișoara ale zugravilor Matei Timforea și fiul său Ioan), îmbinarea caracterului etnografic (pavilionar și în aer liber — la Cîrțișoara fiind amenajată muzeistic și o casă țărănească din zonă) cu cel memorialistic (la Avrig comemorându-se personalitatea lui G. H. Lazăr, iar la Cîrțișoara aceea a legendarului său fiu, Badea Cîrțan), o prezentare detaliată aparte.

Ultima zi a festivalului s-a încheiat cu o excursie la Muzeul din Galeș-Săliște, deschis tot în cadrul

„Cibinium-ului” în alt an, și cu o serbare folclorică la Tilișca. Aici se poate vorbi de o adevărată manifestare populară, cu o participare a întregii colectivități rurale și o integrare a oaspeților în cadrul natural și social. Ulițele satului au devenit pentru câteva ore săli de expoziție, fiecare casă etalindu-și la ferestre și pe garduri țesăturile specifice, iar oamenii umbland îmbrăcați în costumele devenite „de altădată”.

Încheiem această sumară prezentare, subliniind și noi reușita remarcabilă a acestei suite complexe de manifestări, la care muzeele sibiene își dau din plin aportul: 42 de acțiuni pe tot parcursul „Cibinium 73”.

V. BUȘILĂ

EXPOZIȚIA DE ARTĂ POPULARĂ DE LA CĂLIMĂNEȘTI

Muzeul de artă populară al R. S. România a deschis în luna august a. e. la Călimănești, în cadrul celui de-a IV-lea festival folcloric „Cîntecele Oltului”, expoziția „Textile de port și interior de pe valea Oltului”¹, organizată din inițiativa Centrului județean de Îndrumare a creației populare și a mișcării artistice de masă — Vilcea, cu sprijinul Comitetului de cultură și educație socialistă al județului Vilcea.

Expoziția a urmărit să prezinte, din fiecare județ sau zonă etnografică riverană cu Oltul, acele materiale ce pot fundamenta elementele de unitate și de tradiție, similitudini cromatice, valori artistice ce fac parte din patrimoniul artistic al poporului nostru.

Piese de costum femeiesc și hărăbătesc expuse în variantele zonale cele mai importante, costumul

cu șoarțe sau cu vîlnic, costumul cu zăvelci, costumele de vară și de iarnă sînt piese ale costumului tradițional de sărbătoare, iar țesăturile sînt din categoria pieselor decorative ce împodobesc interiorul locuinței în zile de sărbătoare².

Pentru a sublinia în mod pregnant caracterul festiv al acestei manifestări culturale s-a optat pentru selecționarea obiectelor realizate în nuanțe de roșu, elemente caracteristice pentru numeroase zone etnografice ale țării noastre.

Expusă pe unități județene, expoziția, mai ales exponatele de costum popular, poate fi considerată o completare muzeografică a paradelor portului popular susținută de ansambluri artistice din județele: Brașov, Covasna, Harghita, Olt, Sibiu și Vilcea.

Expunerea de valori artistice muzeale reprezentantă, concomitent cu manifestările folclorice tradiționale a început de colaborare, a cărui eficiență poate fi un îndemn pentru viitor.

Silvia ZDERCIUC

SE PROFILEAZĂ MUZEUL ÎN AER LIBER DE SCULPTURĂ MĂGURA-BUZĂU

Duminică, 9 septembrie 1973, s-a încheiat la Măgura ce-a de-a doua tabără de sculptură. 16 tineri din întreaga țară, provenind de la școli și avînd profesori de sculptură renumiți, au continuat în acest an opera începută de colegii lor de breaslă în anii trecuți. Pornind de la un experiment generos, an de an poiana de la Măgura devine muzeul de sculptură în aer liber menit și gîndit să ogîndească potențele generațiilor de tineri abia ieșiți de pe băncile facultății sau care vor profesia în viitor sculptura.

„Recolta” Măgurei din acest an a fost sărbătorită într-un cadru devenit tradițional de reprezentanți ai organelor de partid și de stat, de specialiști

și un public numeros. La festivitate au luat cuvîntul I. Sirbu, prim secretar al Comitetului județean Buzău al P. C. R.; Brăduț Covaliu, membru al C. C. al P. C. R., președintele Uniunii artiștilor plastici din R. S. R.; M. Popescu, director adjunct în C. C. E. S. și Gh. Coman—delegat din partea participanților la tabăra de la Măgura. Cu acest prilej s-au înminat diplome participanților. Un stimulent deosebit pentru ei l-a constituit însă atenția cu care cei prezenți la vernisaj s-au oprit în fața lucrărilor lor, manifestînd aprobare față de o muncă plină de dăruire, prestată timp de o lună de zile în mijlocul naturii și oamenilor acestor locuri, străvechi cioplitori în piatră.

A fost un moment de a se scoate în evidență și munca colectivului de salariați auxiliari, care au transpus cu fidelitate în piatră ideea schițată de tinerii veniți să se afirme la Măgura.

Muzeul în aer liber de la Măgura, — arăta primul secretar în cuvîntul rostit la vernisaj —, se va completa în anii următori cu o secție de sculptură țărănească în piatră, ce va fi transformată apoi într-un veritabil și unic muzeu de acest gen.

Lăsînd în urmă amfiteatrul în aer liber de la Măgura, siluetele de piatră albă nou ridicare pe latura dedicată anului 1973, nu poți să nu te gîndești și să întrebi cum va arăta acest muzeu în final. Dar pînă atunci Măgura trece doar drept un experiment curajos și unic.

V. NICOLAU

PLEDOARIE PENTRU PROTEJAREA NATURII

În ziua de 19 august 1973, Muzeul de științe ale naturii din Ploiești, în strînsă colaborare cu Consiliul pentru ocrotirea naturii Prahova, a deschis **Expoziția muzeală „Rezervația Bucegi”**, în parcul din Sinaia.

În prezența muzeografilor, a altor oameni de știință invitați și a unor localnici îndrăgostiți de natură, tovarășul Dumitru Ionaș, secretar al Comitetului județean Prahova al P. C. R. și vicepreședinte al Consiliului popular județean, a rostit o scurtă alocuțiune inaugurală. Vorbitorul, subliniind rolul instructiv-educativ pe care-l poate avea expoziția respectivă, a mulțumit tuturor celor care au participat la realizarea ei: Muzeul de științele naturii Ploiești, Consiliul pentru ocrotirea naturii al județului Prahova, Consiliul popular orășenesc Sinaia, Casa pionierilor și liceul din localitate.

Tovarășul Valeriu Pușcariu, președintele Comisiei monumentelor naturii din cadrul Academiei R. S. României, a for care a asigurat conducerea științifică a lucrărilor de organizare a expoziției, a felicitat pe realizatori și a relevat faptul că la Sinaia există o tradiție în privința inițierii unor acțiuni de ocrotire a naturii, aici avînd loc și prima conferință de ocrotire a naturii din țara noastră,

în 1960. De aceea, nu întîmplător expoziția înăunșurată a fost organizată la Sinaia, ea constituind o nouă manifestare în cadrul planului general de protejare a naturii, domeniul reglementat de recenta și cunoscuta Lege privind protecția mediului ambiant.

Expoziția are două sectoare: în aer liber, cu plente de pășite, de pădure și de munte (aduse din zonele rezervației și din parcul orașului) și pavilionară unde, cu ajutorul dioramelor, sînt prezentate aspectele specifice ale florei și faunei rezervației Bucegi.

Alcătuirea tematicii, executarea lucrărilor, depășirea tuturor dificultăților de amenajare a unui spațiu impropriu, prepararea și etalarea exponatelor, toate acestea se datoresc elanului și perseverenței cu care a muncit tovarășa muzeograf prof. emerit Margareta Moșneaga.

Dacă avem în vedere marea sdevăr că lumea va dispărea atunci cînd pomii vor fi mai puțini decît oamenii, înțelegem și mai bine marea importanță a micii expoziții, în curs de extindere, și apreciem și mai mult meritul celor care au contribuit la înfăptuirea ei.

G. ION

„ACTA MUSEI NAPOCENSIS”, IX, 1972

Consacrat, în esență, problemelor istorice fundamentale ale Transilvaniei, Anuarul Muzeului de istorie al Transilvaniei își afirmă din ce în ce mai pregnant rolul său de important periodic muzeal și de publicație națională de mare prestigiu, elogios apreciat atît în țară cît și peste hotare.

Volumul al IX-lea se deschide prin două materiale omagiale: *Republica noastră la 25 de ani și Avram Iancu*.

Din bogatul și variatul cuprins al acestui volum, care înmănușează în cele două mari capitole ale sale — Studii și materiale, Note și discuții — un număr impresionant de 44 importante contribuții științifice, vom alege cîteva asupra cărora, datorită deosebitului lor aport, vom stăruî mai mult.

Cercetătorul Nicolae Vlăssă, care ne-a obișnuit cu unele descoperiri spectaculoase, lărgind mult

datele cuprinse în valoroasa sa monografie *Cultura Criș în Transilvania* („Acta M. N.”, III, 1966 și IV, 1967, „Apulum”, V, 1965), sprijinit pe săpăturile sale făcute, cu unele intreruperi, în anii 1960 — 1971 la „Gura Baciului”, într-un studiu judicios întocmit și înzestrat cu un bogat material ilustrativ emite ipoteza, cu toți sorții de izbîndă, descoperirii, în sfîrșit, în cele trei nivele a unui strat de cultură de 3,25 m, a celei mai vechi faze a complexului cultural Starcevo-Criș din România. Problema este pusă în toată amploarea și complexitatea sa balcano-carpato-danubiană, iar argumentarea autorului este mai mult decît convingătoare.

Deși studiul profesorului dr. Mircea Rusu este modest intitulat *Considerații asupra metalurgiei aurului din Transilvania în Bronz D și Hallstatt A*, el îmbrățișează aproape întreaga istorie a acestui